

מרינה סאנטורו

MARINA SANTORO

יוליאנה גורקורוב

YULIANA GORKOROV

דוד גרשטיין

DAVID GERSTEIN

ריקי בנימין

RICKEY BENJAMIN

אלון וינגרטן

ALON WEINGARTEN

גיא און

GUY AON

גליה לוצקי

GALYA LUTZKY

13 | **אמנות בקמפוס**
ART ON CAMPUS

אמנות בקמפוס ART ON CAMPUS

אוצר יבשם אזגד
Curator Yivsam Azgad

מדע, אמנות, ומה שביניהם

האמנות העכשווית, המושגית, ממש כמו המדע, יוצאת לדרכה מגרעין פנימי, מרעיון שנובט בדעתם של היוצרים, האמנים או המדענים. בהמשך מתחולל תהליך של זיקוק, בידוד, וניסוי. הדיוק והעקביות הם ערכים מרכזיים בשני עולמות אלה, שנראה שלא רק שאינם רחוקים כל-כך זה מזה, אלא למעשה יש ביניהם שילוב רעיוני לא מבוטל.

מכון ויצמן למדע, כארגון עולמי מוביל במדע, רואה באמנות פעילות משלימה, המאפשרת למדענים ולאמנים כאחד להתבונן בעולם בעת ובעונה אחת מגובה רב יותר – ובאופן בוחן ומדויק יותר. במילים אחרות, הסינרגיה המתחוללת לעיתים בין שני התחומים – ובין שתי נקודות מבט אלה – עשויה לאפשר למדענים ולאמנים כאחד להגיע להישגים משמעותיים יותר במסע המתמשך להבנת העולם ומקומו בתוכו.

על בסיס התפיסה הזאת, מוצגות בשנים האחרונות, בחללי עבודה שונים במכון ויצמן למדע, תערוכות אמנות – ובעיקר אמנות ישראלית עכשווית.

עורך
עיצוב
דפוס

יבשם עזגד
עירית שר
ע.ה. הדפסות בע"מ

מרינה סאנטורו

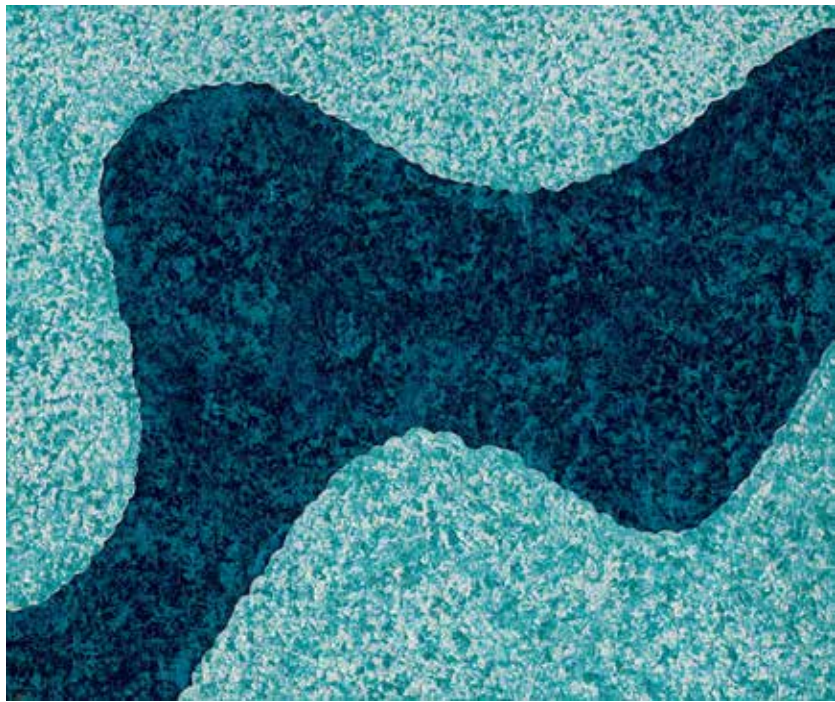
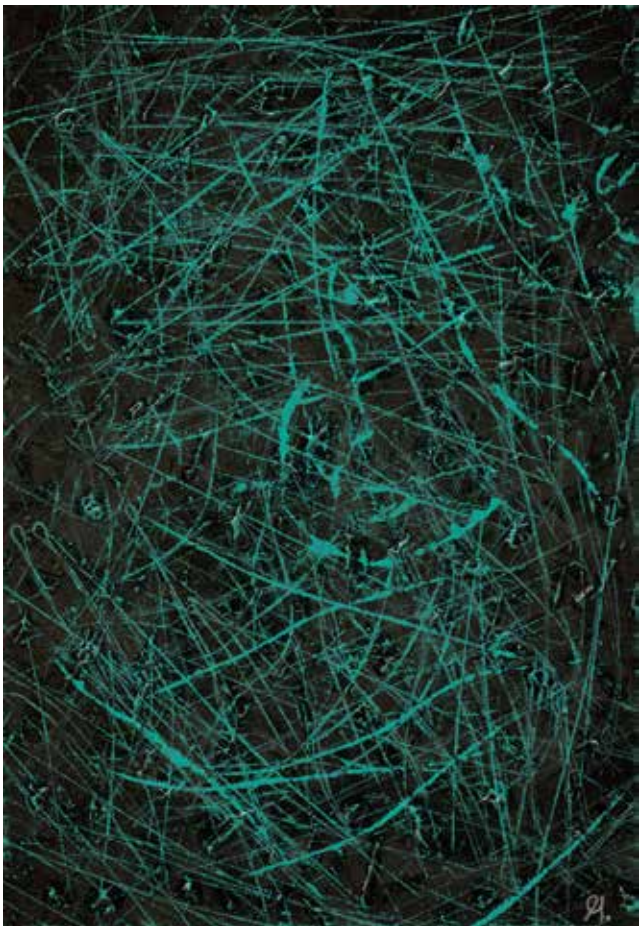
אגדת המחר

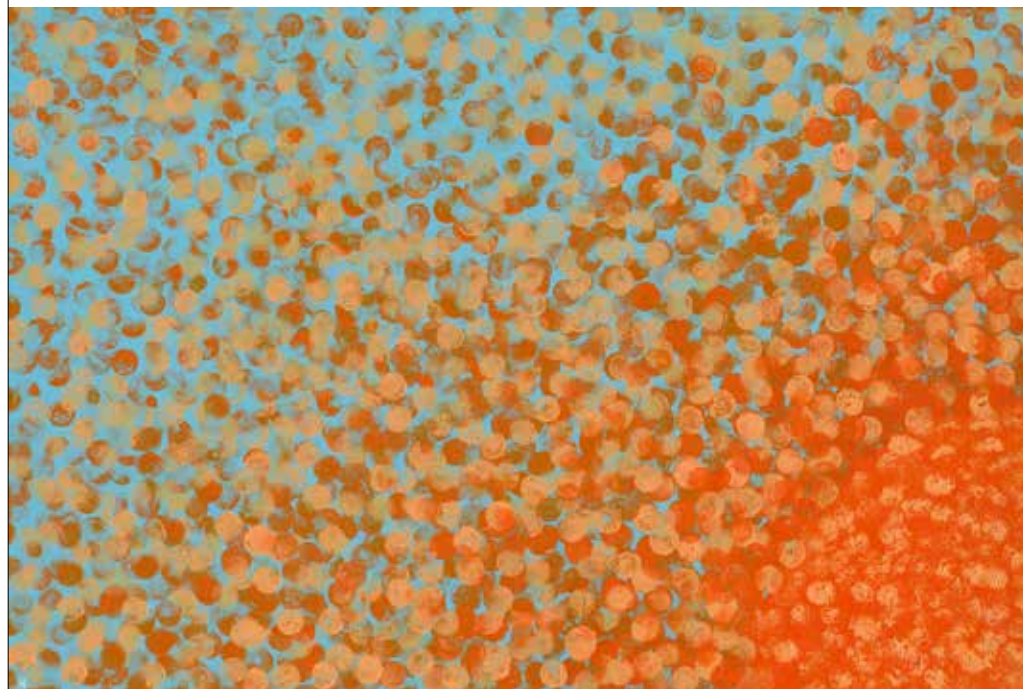
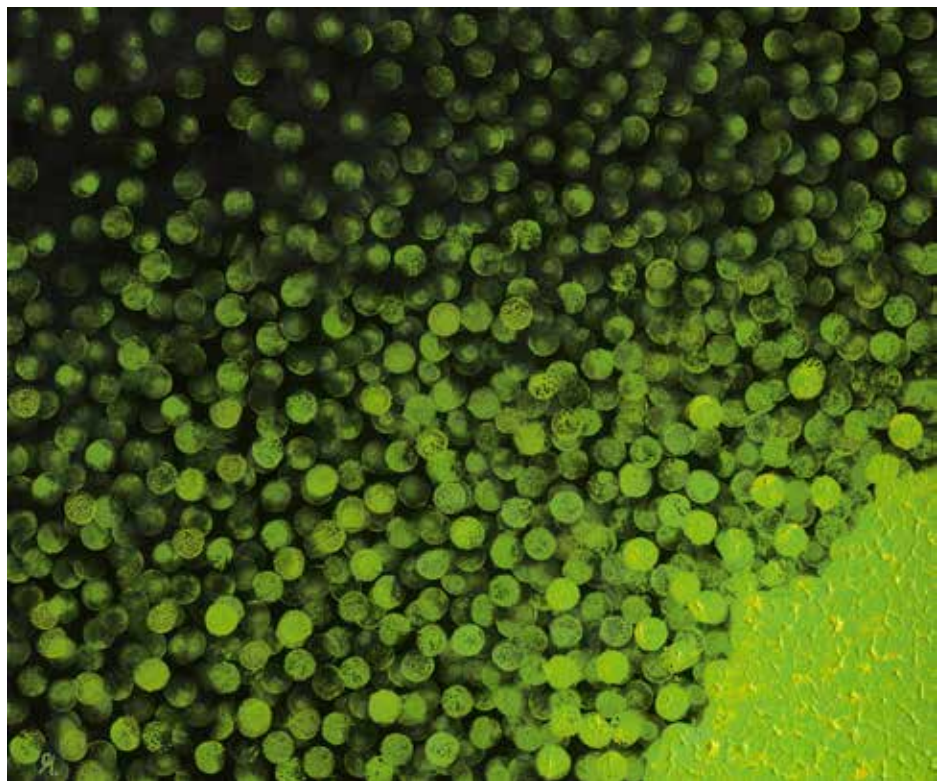
האם העולם מסודר? רובנו מקווים שהתשובה על השאלה הפשוטה לכאורה הזאת, היא חיובית. אם העולם מסודר, אנחנו יכולים להתבונן בתמונת ההווה ולנחש, או להעריך, מה צופן העתיד. לכן, כשאנחנו מזהים סדר (למשל, סימטריה, או אפילו שבירה מסוימת של סימטריה המהדהדת את הסימטריה), אנחנו יכולים לשער למה אפשר לצפות מעבר לפינה, מעבר לשדה הראייה שלנו. הידיעה הזאת מרגיעה אותנו, יוצרת בנו תחושות של הרמוניה, אסתטיקה ויופי.

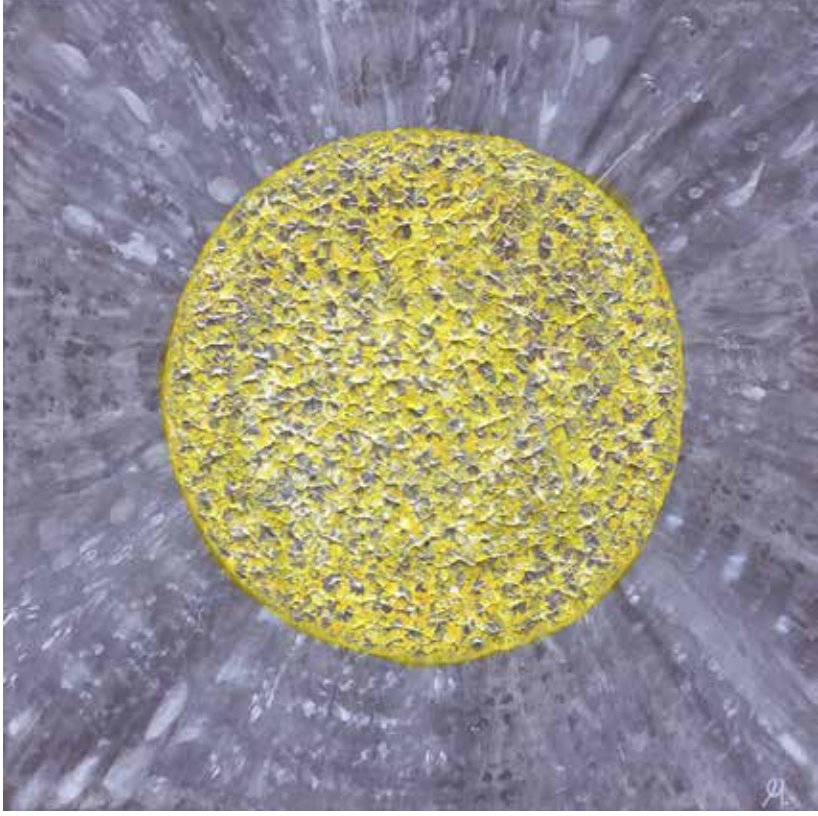
מרינה סאנטורו חולמת על קו הגבול שבין אתמול למחר, בין מה שהיה, או יש, למה שאולי יהיה. את החזיונות העולים בחלומותיה, היא מניחה על הבד. כך היא מקווה לגשר בין החופש ואפילו הכאוס, לבין הסדר. כדי שהמחשבה המסודרת תפנה מקום על הבד גם בשביל הלא-מודע שלה, היא מצוירת בידה הלא דומיננטית.

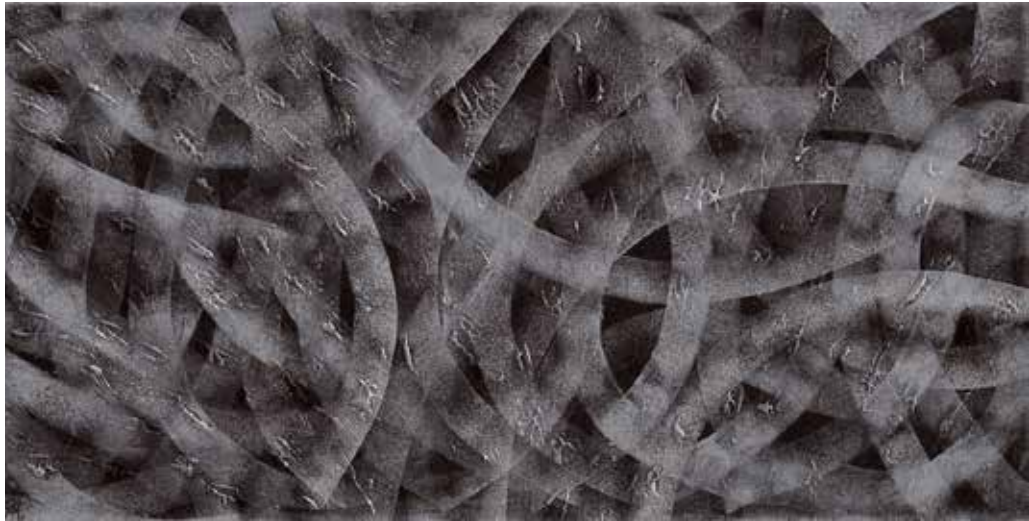
מרינה סאנטורו חיה, יוצרת ומציגה את עבודותיה בישראל ובארה"ב.

שלוש המילים המשונות ביותר

ויסלכה שימכורסקה | תרגום: רפי וייכרט

כשאני הוגה את המילה עתיד
ההברה הראשונה כבר הופכת לעבר.

כשאני הוגה את המילה דממה
אני הורסת אותה.

כשאני הוגה את המילה מאום
אני יוצרת דבר-מה, ששום אין לא יכול.

מתוך "בשבח החלומות",
הוצאת קשב לשירה, 2004

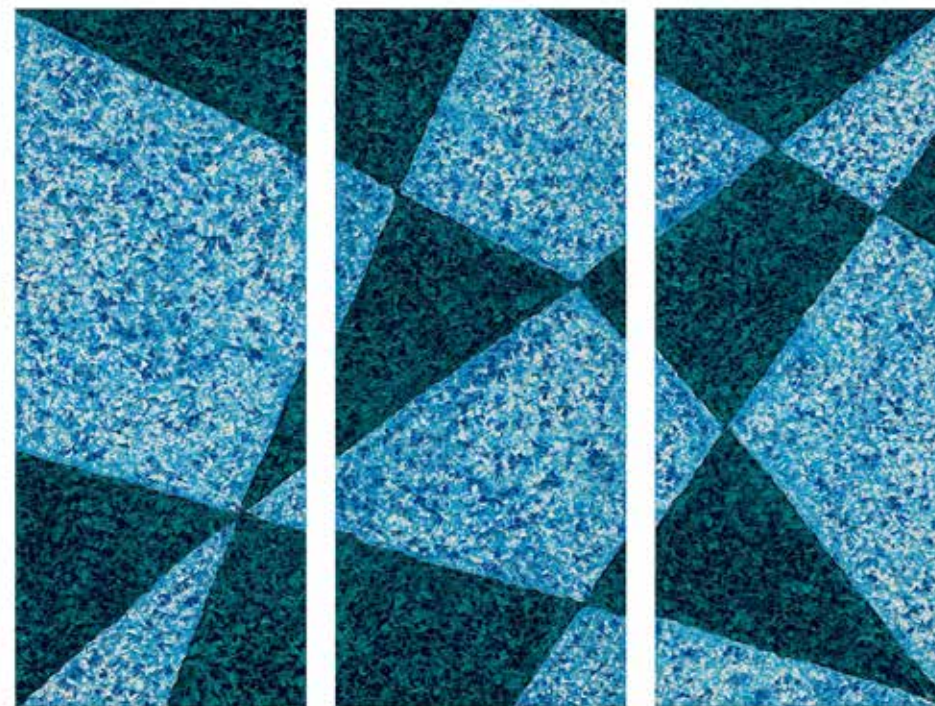

MARINA SANTORO

THE LEGEND OF TOMORROW

Is the world an orderly place? Most of us hope the answer to this seemingly simple question is positive. If the world is an orderly place, we can look at the picture of the present and guess, or estimate, what the future holds. Thus, when we recognize order (such as in symmetry, or even in broken symmetry that echoes the symmetry), we can surmise what awaits around the corner, beyond our field of vision. This knowledge is soothing, creating a sense of harmony, aesthetics, and beauty.

Marina Santoro dreams about the borderline between yesterday and tomorrow, between what was, or is, and what may be. She then sets the visions from her dreams on canvas, and this is how she hopes to bridge the gap between freedom and even chaos, and order. For structured thought to allow space on the canvas also for the unconscious, she draws with her non-dominant hand. Marina Santoro lives, creates, and exhibits her work in Israel and the USA.

TEDxBerlin

יוליאנה גורקורוב

צורת אות

כל אדם כותב, או עורך, או קורא, מכל עדה, עם, מדינה, תרבות, מיגדר, גיל, צבע והשקפת עולם; כל אדם באשר הוא, ראוי שיעמוד נדהם למראה הפלא הזה: סימנים עלומים המשורטטים על נייר, חקוקים באבן, מגולפים בעץ, מוטבעים בחימר או חרוצים בחול; סימנים בכל השפות, אותיות שמתחברות למילים ולמשפטים שנושאים משמעות, מייצגים רעיונות, מחשבות, מסרים, מידע שראוי לזכור ואפשר להעבירו מאדם לאדם, או אל הדורות הבאים.

המצאת הכתב היא, ככל הנראה, האירוע המכונן של תרבויות האדם, היא קו הזינוק שממנו מתחילה ההיסטוריה שלנו. אלא שעם הזמן, ועם התפתחותם של עמים שונים במקומות שונים בעולם, נוצרו שפות שונות, שנכתבו באותיות שונות, שנראות לזרים כמעין כתב סתרים שאינו ניתן לפיענוח.

יוליאנה גורקורוב, אמנית ישראלית צעירה החיה ועובדת בגרמניה, שואפת לחזור, לגלות, לחשוף – ולבטא – את המאחד בין בני-האדם. בצעד הראשון במסע שלה היא קוראת לכל האותיות, בכל השפות: "אותיות כל העולם, התאחדו!".

בתהליך שנמשך שנים אחדות, חיברה גורקורוב אותיות מאלפביתים שונים בעלי מקורות משותפים, על פי הצליל שהן מייצגות, ויצרה לכל צליל אות אחת, הכוללת ומשלבת בתוכה מרכיבים מאותיות מקבילות בשפות שונות. האותיות המשולבות ניתנות לקריאה בכל אחת משפות המקור המשולבות בהן. בתערובה זו מוצגים כמה מהאלפביתים

המשולבים, פרי יצירתה של גורקורוב. בבבל2014 / BABEL2014 – פונט זה הוא מערכת כתב משותפת לאלפבית העברי, הלטיני, הערבי והקירילי. על אף שהאלפביתים נראים שונים במבט ראשון, לאחר הפשטה צורנית וסיבוב האותיות, אפשר לראות שגם בשילוב מורכב זה, הדמיון עולה על השוני.

אבג'ד לינו / Abjad Lino – פונט שכבות עברי-ערבי. בין השפות עברית וערבית נקודות דמיון רבות – מילים, דקדוק, כיוון כתיבה וגם האותיות. הפונט נועד להדגיש נקודות דמיון אלו. שכבה אחת של הפונט הדו-לשוני היא עברית, כשהשכבה האחרת היא ערבית. כאשר השכבות חופפות, אפשר לראות את נקודות הדמיון והשוני ביניהן. הפונט מתאים במיוחד למילים דומות כמו "יום" או "בית", אך מאפשר גם קריאה של מילים או ביטויים קצרים שאינם דומים בשתי השפות.

למשל, כאשר רשום صباح الخير (בוקר טוב) בערבית, אפשר לקרוא בעברית את ברכת הבוקר, "צבאח אל חיר".

יוליאנה גורקורוב נולדה באוקראינה, גדלה בישראל וכעת מתגוררת בגרמניה, שם למדה וקיבלה תואר שני באוניברסיטת פולקונג לאמנויות. פרויקט הגמר שלה, "האלפבית הגלובלי" המוצג בתערוכה זו, זיכה אותה בפרס ראשון בקטגוריית הסטודנטים בתחרות הטיפוגרפיה הבין-לאומית TDC64 בניו יורק. הפרויקט הוצג בתערוכות ובכנסים שונים, בין היתר ב-TYPO Berlin וב-TEDxBerlin. בשנים האחרונות היא עובדת כמעצבת בתיאטרון.

האות העברית "אלף" + האות הערבית "אליף"
כתובות ב-"אבג'ד לינו" – גופן שכבות עברי-ערבי

Hebrew letter "Alef" + Arabic letter "Alif"
written with "Abjad Lino" – a Hebrew-Arabic layered font

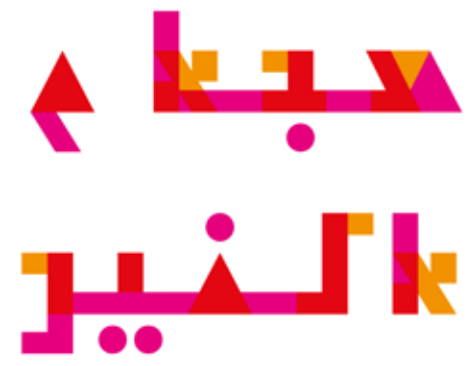

האות העברית "בי" + האות הערבית "בא"
כתובות ב-"אבג'ד לינו" – גופן שכבות עברי-ערבי

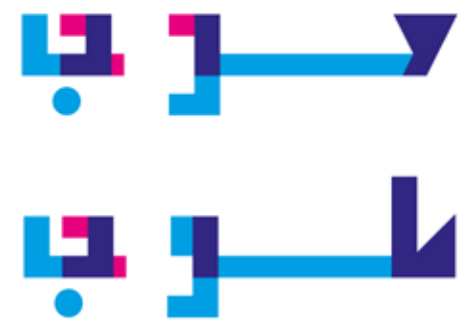
Hebrew letter "Bet" + Arabic letter "Ba"
written with "Abjad Lino" – a Hebrew-Arabic layered font

"צבאח אלח'יר" (בוקר טוב) בערבית
כתוב ב-"אבג'ד לינו" - גופן שכבות עברי-ערבי
"Sabah Alkhayr" (good morning) in Arabic
written with "Abjad Lino" - a Hebrew-Arabic layered font

"ערב טוב" בעברית
כתוב ב-"אבג'ד לינו" - גופן שכבות עברי-ערבי
"Erev Tov" (good evening) in Hebrew
written with "Abjad Lino" - a Hebrew-Arabic layered font

האות העברית "שי"ן" + האות הערבית "שין"
כתובות ב-"אבג'ד לינו" - גופן שכבות עברי-ערבי
Hebrew letter "Shin" + Arabic letter "Shin"
written with "Abjad Lino" - a Hebrew-Arabic layered font

האות העברית "תי"ו" + האות הערבית "תא"
כתובות ב-"אבג'ד לינו" - גופן שכבות עברי-ערבי
Hebrew letter "Tav" + Arabic letter "Ta"
written with "Abjad Lino" - a Hebrew-Arabic layered font

גופן "בבל 2014" – מערכת כתב משותפת לאלפבית העברי, הלטיני, הערבי והקירילי
 "BABEL2014" font – a joint character set for the Hebrew, Latin, Arabic, and Cyrillic alphabets

גופן "בבל 2014" – מערכת כתב משותפת לאלפבית העברי, הלטיני, הערבי והקירילי
 "BABEL2014" font – a joint character set for the Hebrew, Latin, Arabic, and Cyrillic alphabets

"ביו" כתוב ב-"בבל 2014" – מערכת כתב משותפת לאלפבית העברי, הלטיני, הערבי והקירילי
 "Bio" written with "BABEL2014" font – a joint character set for the Hebrew, Latin, Arabic, and Cyrillic alphabets

"שנה טובה" כתוב ב-"בבל 2014" – מערכת כתב משותפת לאלפבית העברי, הלטיני, הערבי והקירילי
 "Shana Tova" written with "BABEL2014" font – a joint character set for the Hebrew, Latin, Arabic, and Cyrillic alphabets

המים מוחקים צורת אות

אברהם כלבן

"פיזיקה" כתוב ב-"בבל 2014" – מערכת כתב משותפת לאלפבית העברי, הלטיני, הערבי והקירילי
"Physics" written with "BABEL2014" font – a joint character set for the Hebrew, Latin, Arabic, and Cyrillic alphabets

המים מתרפקים על גדות הקם,
מחליקים, לוקקים,
המים הִירְקִים מוחקים צורת אות,
מטשטשים צורת איש.
המים מתדפקים על גדות הקם,
מתרפקים, לוקקים,
המים גולשים לְאֵטָם,
לואטים:
רְאִיתָ לא-רְאִיתָ,
הִיִּיתָ לא-הִיִּיתָ.

מתוך "שירה בעיר זרה",
הוצאת חושן.
קיימברידג', 2007

TEDxBerlin

YULIANA GORKOROV

LETTER SHAPE

Anyone who writes, or edits, or reads, from any ethnic group, nation, country, culture, gender, age, complexion, or worldview; everyone, no matter their background, should marvel at the phenomenon: Unknown markings drawn on paper, engraved in stone, carved on wood, stamped in clay, or traced in sand; signs in all languages, letters composed into words and sentences that carry meaning, represent ideas, thoughts, messages, information worth remembering that can be transmitted from one individual to another, or to future generations. The invention of writing is probably the founding event of human civilizations, the starting line of our history. But over time, and with the development of different peoples in different parts of the world, different languages emerged, written with different letters, which appear to outsiders as an undecipherable secret code.

Yuliana Gorkorov, a young Israeli artist who lives and works in Germany, strives to go back, discover, expose – and express – that which unites people. In the first step of her journey, she calls upon all

letters, in every language: “Letters of the World, unite!”

In a process that stretched over several years, Gorkorov connected letters from different alphabets with common origins, according to the sounds they represent, creating for each sound a letter that contains and incorporates within it elements from corresponding letters in other languages. The combined letters of the new alphabet that she thus created can be read in each of the languages from which they are derived.

This exhibition presents several of Gorkorov’s integrated alphabets. BABEL2014 – A font that serves as a joint character set for the Hebrew, Latin, Arabic, and Cyrillic alphabets. Although the alphabets appear to be different at first glance, formal abstraction and letter rotation shows that even in this complex combination, the similarity is greater than the difference.

Abjad Lino – A Hebrew-Arabic layered font. The two languages have many similarities – words, grammar, writing direction, and letters; this font is designed to emphasize these commonalities. One layer of the

bilingual font is Hebrew, the other – Arabic. When the layers overlap, the similarities and differences emerge. The font is particularly suitable for similar words, such as “day” or “house,” but also enables reading words or short phrases that are not similar in the two languages. For example, when the words صباح الخير (good morning) are written in Arabic, it is also possible to read the greeting in Hebrew, as well, Sabah al-khair. Born in Ukraine, Yuliana Gorkorov grew up in Israel and lives in Germany, where she studied and received a master’s degree at the Folkwang University of the Arts. Her final project, The Global Alphabet, presented in this exhibition, was awarded First Prize in the student category at the TDC64 International Typography Competition in New York. The project has been displayed at various exhibitions and conferences, including TYPO Berlin and TEDxBerlin. In recent years, Yuliana has been working as a designer in the theater.

– “ויצמן” כתוב ב-“בבל 2014” – מערכת כתב משותפת לאלפבית העברי, הלטיני, הערבי והקירילי “Weizmann” written with “BABEL2014” font – a joint character set for the Hebrew, Latin, Arabic, and Cyrillic alphabets

דוד גרשטיין

ציורים

שבתבע פרי או פרח בוהקים מושכים אליהם חרקים, הוא יוצר את עבודות האמנות שלו, כך שימשכו אליהן את הצופים. כדבריו: "אני בפירוש עוסק בדימויים של צרכנות. הפיתוי של הצבע הוא אסטרטגיה".

תודה לקרן פרץ על עזרתה באצירת תערוכה זו.

ביצירתו של דוד גרשטיין ניכרת שאיפה "לדבר" אל עולם האמנות ואל הציבור הרחב כאחד. התמקדותו באמנות פיגורטיבית מאפשרת לו לחלוק אתנו את תובנותיו באשר לחיי היומיום, כאן ועכשיו. השימוש הנועז בצבע נובע משאיפה "לחקות את הטבע", ואולי אפילו להתחרות אתו. בהזדמנויות שונות אמר כי כפי

DAVID GERSTEIN

DRAWINGS

An aspiration to 'converse' with both the art world and the general public is apparent in David Gerstein's work. His focus on figurative art enables him to share with us his insights into everyday life, here and now. An attempt to 'imitate,' or perhaps even compete with nature, drives his bold use of color. He has said on various occasions that

much like a bright flower or fruit attracts insects in nature, so does he create his art works, to attract the viewers. In his own words, "I clearly address images of consumerism. The lure of color is a strategy."

Thanks to Keren Peretz for her assistance in curating this exhibition.

ריקי בנימין

שברים פשוטים

מדענים שאפתניים שביקשו להבין את המנגנונים המולקולריים המונחים בבסיסה של האבולוציה, הציתו את עניינו ודמיונו של מ"ק אשר. רוח הזמן – רוח של שינוי וחינוך מתמיד – הובילה אותו לפיתוח ענף מחקר חדש שאפשר לכוונתו בשם "ריצוף אבולוציוני". במקום השאלה הוותיקה הקשורה לדרכים לריצוף של מישור באמצעות אריחים זהים, הוא הציע, ניסה והדגים ריצוף מ"אריחים" שמשתנים ללא הרף – כך שהשינוי עצמו הוא הגורם הקבוע היחיד במערכת. ריקי בנימין מגלה, בסדרת העבודות המוצגות בתערוכה זו, שיכולתו להתמודד עם שינויי צורה אבולוציוניים

"עלילתיים", נתקלת במגבלות כאשר מבנים צורניים זהים מוצבים בכיוונים שונים ומנוגדים זה לזה. הקושי הזה נובע, בין היתר, מחלוקת תפקידים מוגדרת וממדרת היטב בין מרכיבים שונים במוחנו, ומפרקי זמן זעירים הנדרשים לתקשורת בין המרכיבים האלה. בנימין, בעבודותיה המציפות אותנו באפשרויות צורניות – שאליהן נלוות משמעויות ו"הצעות" שונות באשר למציאות ה"אמיתית" – מאלצת אותנו לאמץ את תפיסתנו עד לקצה. וגם בעשותנו זאת, אם נישאר בתחומי המרחב הגרפי של היצירה, נתקשה למצוא בו את מקומנו ה"נכון", דבר שבמידה רבה מדמה את מצבנו האמיתי, כאן ועכשיו.

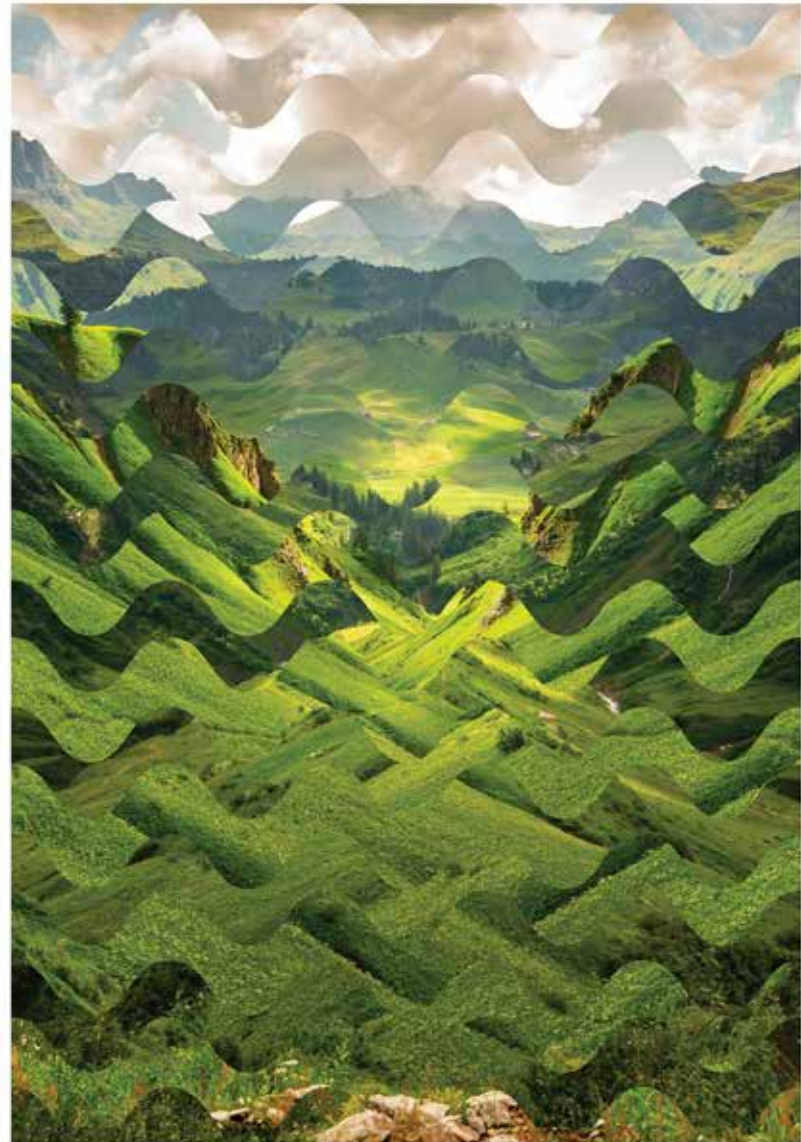
שופר

אמיר גילדור

פשוט נשברתי והחלטתי לכתב
רק מה שמרגש אותי
כי כשבראש מתחברים
אחד ועוד כמה חצאים
ובבטן מתחברות
אחת ועוד כמה חצאיות
כדאי להוציא הכל
אחת ושתיים
ולכו מאז בדרך אני תוקע
רק תרועות
תרועות גדולות
ושברים פשוטים.

מתוך "שברים פשוטים", 2016
אמיר גילדור הוא סטודנט לתואר שני
בהנדסת חומרים, הטכניון

RICKEY BENJAMIN

SIMPLE FRACTIONS

Ambitious scientists who sought to understand the molecular mechanisms underlying evolution sparked M.C. Escher's interest and imagination. The contemporary zeitgeist – a spirit of constant change and innovation – led him to develop a new branch of research, which can be dubbed “evolutionary tessellations.” Rather than traditional regular tessellation with identical tiles, Escher proposed, experimented with, and demonstrated tessellations with continuously changing tiles – wherein change itself is the only constant factor in the system. Rickey Benjamin reveals, in the works presented in this exhibition, that our ability to cope with “plot-related” evolutionary changes of form encounters limitations when identical formal

structures are placed in different and opposing directions. Among other reasons, this difficulty is due to the well-defined and highly compartmentalized division of roles among the different components of our brain, and to the minute time periods in which the communication between these components transpires. In her works, with their overwhelming formal possibilities – which are accompanied by various meanings and “suggestions” regarding the “real” reality – Benjamin forces us to stretch our perception to the limit. And even while doing so, if we remain within the work's graphic space, we strain to find our “right” place in it, something that to a large extent simulates our actual condition, here and now.

אלון וינגרטן

פיסול בברזל

תקופת הברזל החלה לפני כ-3,200 שנים, ככל הנראה באזור שאנו מכירים כיום בשם תורקיה. באותה עת שימש הברזל בעיקר לייצור ולעיצוב כלים שונים, דוגמת חוד של חנית, או גרזן, ועוד. היכולת לעצב את המתכת כרצון היוצר, התאפשרה הודות לשימוש בתנורים שהתיכו (או כמעט התיכו) את הברזל ואיפשרו ליוצרים לכופפו, או, בהמשך, לצקת ממנו חפצים שונים לתוך תבניות שהוכנו למטרה זו מראש. אחד המקומות הראשונים שבהם נעשה שימוש בברזל לצורך יצירת פסלים, הוא הודו. עוד לפני כן, במסופוטמיה, נחשב הברזל למתכת

יקרה במיוחד, ולמעשה, ערכו בתרבויות מסופוטמיה הקדומות, עלה על ערכו של הזהב. במעלה ההיסטוריה, עם התרבות השימושים התעשייתיים המבוססים עליו, קיבל הברזל תדמית של כוח. כך, למשל, תחרות "איש הברזל", "כיפת ברזל", ועוד. לצד זאת, במאות האחרונות שימש הברזל גם כחומר שמעיד על שליטה ונצחיות, בידיהם של פסלים-אמנים, שיצרו בעיקר פסלים סביבתיים מרשימים, אך גם כאלה שמתכתבים יותר עם המידה האנושית. אלון וינגרטן הוא ראש אגף הבינוי של מכון ויצמן למדע.

ALON WEINGARTEN

IRON SCULPTURE

The Iron Age began some 3,200 years ago, probably in the area of modern-day Turkey. At the time, iron was used mainly for the production and design of various tools, such as spearheads, axes, and others. The ability to shape the metal as desired was made possible by the use of furnaces that smelted (or nearly melted) the iron, allowing smiths to bend it, or, later on, cast it into various objects by pouring it into specially prepared molds.

India was one of the first places in which iron was used to create sculptures. Even earlier, in Mesopotamia, iron was considered a particularly precious metal; in fact, its value in the

ancient Mesopotamian civilizations exceeded that of gold.

With the advent of history and the proliferation of iron-based industrial uses, the metal came to symbolize strength. For example, in the 'Ironman' races, the 'Iron Dome' system, and more. Furthermore, in recent centuries, iron was perceived as a material that bespeaks power and eternity, at the hands of artists, who chiefly created impressive environmental sculptures, but also some that corresponded more with the human scale.

Alon Weingarten is the Head of the Weizmann Institute's Construction and Engineering Division.

גיא און

ללבוש צילום

מיצג-הרצאה

GUY AON

WEARING PHOTOGRAPHY

Lecture Performance

גליה לוצקי

מבעד למראה

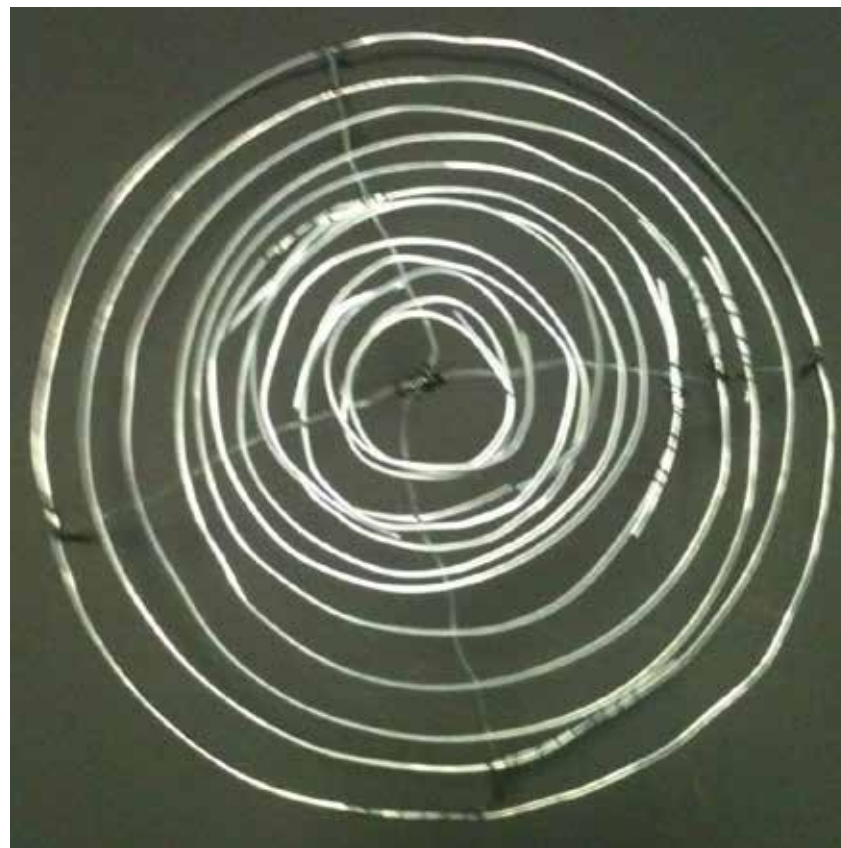
מבנים גיאומטריים ו"מערכות היחסים" שהם מנהלים בינם לבין עצמם, ועם גופים אחרים, הן הנושא שמרתק ומעסיק את גליה לוצקי, בוגרת האוניברסיטה הפדגוגית של מוסקבה במתמטיקה. אבל בה בעת, היא מנסה לבחון את הדרך שבה משחקי גומלין בין תבניות מסודרות עשויות לחשוף את קו הגבול בין האמיתי לדמיוני.

ההשתקפויות ההדדיות של גורדי השחקים של מידטאון מנהטן, שלכדו את תשומת לבה בעת שחיה ועבדה בניו-יורק, הובילו אותה לבחירה המקורית לצייר על גבי סרט רפלקטיבי (קרטון המצופה בשכבה דמויית מראה).

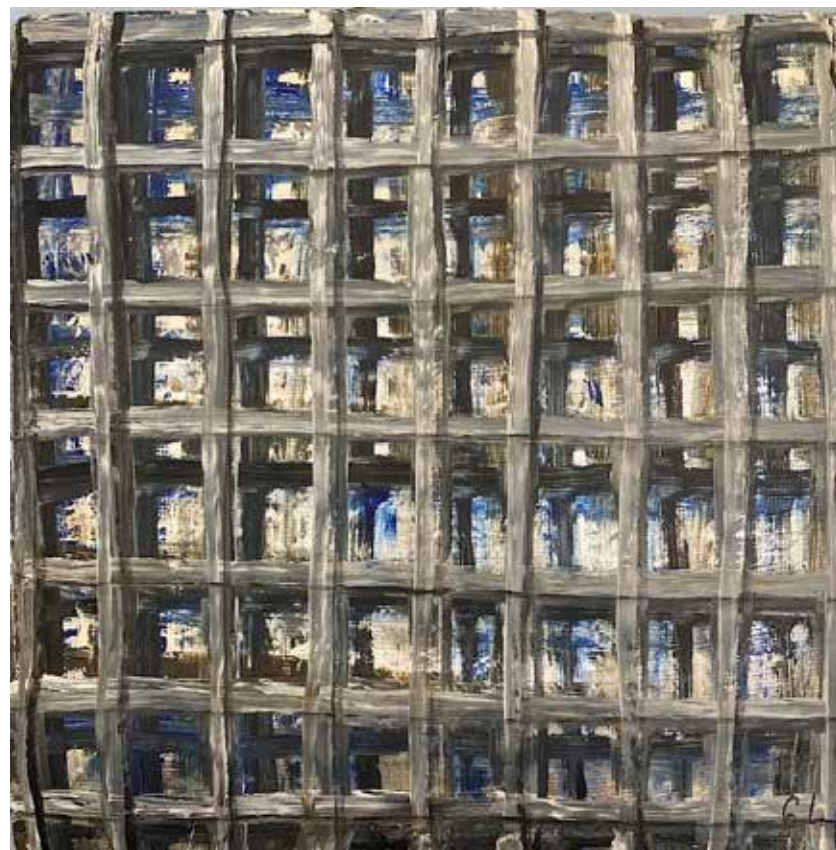
ציורי המבנים הגיאומטריים, הצבועים בעבודת יד, יוצרים מתח בין חישוב לבין יד המקרה; בין דיוק לאי-שלמות בלתי נמנעת של קו ידני, בין היגיון לאינטואיציה.

המבנים התלת-ממדיים ביצירתה של לוצקי, בנויים משני מרכיבים: אמיתי (חוטי מתכת), ואשלייתי (השתקפות במראה), הנתפסים כמכלול אחד. מראות המסודרות בזוויות שונות יוצרות השתקפויות מרובות, שמתחברות יחד למבנה מורכב שאינו קיים במציאות. התכנון הקפדני של לוצקי גורם לכך שחוט המתכת האמיתי עשוי להוות חלק קטן יחסית בתוצאה החזותית הכוללת.

GALYA LUTZKY

THROUGH THE LOOKING-GLASS

Geometric structures and the “relationships” among them, as well as with other bodies, are a topic of fascination for Galya Lutzky, an alumna of the Moscow State Pedagogical University in mathematics. Simultaneously, she is also exploring how the interplay between ordered patterns can reveal the boundary separating the real from the imaginary. The mutual reflections of Midtown Manhattan’s skyscrapers captured her attention when she lived and worked in New York, leading her to make the original choice of painting on reflective film (cardboard coated with a

mirror-like layer). Her hand-painted geometric structure drawings create tension between calculation and chance; precision and the inevitable imperfection of a manually drawn line; logic and intuition. The three-dimensional structures in Lutzky’s work consist of two components: Real (metal wires), and illusory (mirror reflection), perceived by the viewer as a whole. Mirrors set at various angles create multiple reflections, interlinking into a complex structure that does not exist in reality. In Lutzky’s careful design, the concrete metal wire may be a relatively small part of the overall visual result.

Edited by Yivsam Azgad
Graphic design Irit Sher
Printing A.R. Printing

Where Science Meets Art

Contemporary conceptual art, much like science, emerges from an inner seed, an idea that sprouts in the mind of the creators - scientists or artists. What follows is a rigorous process of refining, isolating, experimenting. Accuracy and consistency are central tenets of both worlds, which, not being very far removed from each other, harbor shared concepts.

At the Weizmann Institute of Science, a global leader in scientific research, art is perceived as a complementary pursuit, affording both scientists and artists an elevated, more piercing, and accurate vantage point. In other words, the synergy that may ensue between the two worlds - and vantage points - may further the achievements of art and science in the ongoing quest to understand the world and our place in it.

On the basis of this perception, in recent years, the Institute's various work spaces have hosted various art exhibitions - primarily contemporary Israeli art.

אמנות בקמפוס ART ON CAMPUS

אוצר יבשם אזגד
Curator Yivsam Azgad

מרינה סאנטורו

MARINA SANTORO

יוליאנה גורקורוב

YULIANA GORKOROV

דוד גרשטיין

DAVID GERSTEIN

ריקי בנימין

RICKEY BENJAMIN

אלון וינגרטן

ALON WEINGARTEN

גיא און

GUY AON

גליה לוצקי

GALYA LUTZKY

13 | אקמפוס
ART ON CAMPUS